

W ramach zarzuty drugiego Wolf Oil podnosi, że zaskarżonym wyrokiem naruszano art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej poprzez błędne zastosowanie zasad dotyczących prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Zarzut dzieli się na trzy części. Pierwsze dwie części zarzutu drugiego dotyczą niepoprawnej interpretacji dobrze utrwalonej w orzecznictwie Sądu i Trybunału zasady, zgodnie z którą różnice konceptualne pomiędzy dwoma znakami towarowymi mogą w pewnym zakresie neutralizować istniejące między nimi podobieństwa wizualne i fonetyczne. Trzecia część zarzutu drugiego kwestionuje zaskarżony wyrok w zakresie, w jakim w ramach całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd nie wzięto w nim pod uwagę faktycznego używania znaków towarowych na rynku.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2424 z dnia 16 grudnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2869/95 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Dz.U. L 341, s. 21).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 11 sierpnia 2016 r. – Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd**

(Sprawa C-447/16)

(2016/C 428/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Roland Becker

Strona pozwana: Hainan Airlines Co. Ltd

Pytania prejudycjalne

Vorlagefrage

Czy w przypadku przewozu osób w ramach dwóch lotów bez dłuższego przebywania w przesiadkowych portach lotniczych należy uznać miejsce odlotu pierwszej części trasy za miejsce wykonania zobowiązania w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 44/2001 ⁽¹⁾ również wtedy, gdy podniesione w powództwie roszczenie o odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽²⁾, jest oparte na zakłóceniu, które miało miejsce w drugiej części trasy i powództwo to jest skierowane przeciwko stronie umowy przewozu, która jest wprawdzie przewoźnikiem lotniczym obsługującym drugi lot, jednakże nie pierwszy lot?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 12, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 11 sierpnia 2016 r. – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba
Barkan/Air Nostrum L.A.M. S.A.**

(Sprawa C-448/16)

(2016/C 428/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan

Strona pozwana: Air Nostrum L.A.M. S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „roszcze[ń] wynikając[y]ch z umowy” obejmuje również roszczenie o odszkodowanie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, które jest dochodzone wobec obsługującego przewoźnika lotniczego niebędącego stroną umowy zawartej z danym pasażerem?
- 2) W zakresie, w jakim art. 5 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 ma zastosowanie:

Czy w przypadku przewozu osób w ramach dwóch lotów bez dłuższego przebywania w przesiadkowym porcie lotniczym miejsce docelowe pasażera należy uznać za miejsce wykonania zobowiązania również w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 44/2001 również wtedy, gdy dochodzone w skardze roszczenie o odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004, jest oparte na zakłóceniu, które miało miejsce na pierwszej części trasy i skarga jest skierowana przeciwko przewoźnikowi lotniczemu obsługującemu pierwszy lot, który nie jest stroną umowy przewozu?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1)
- ⁽²⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Stuttgart
(Niemcy) w dniu 22 sierpnia 2016 r. – Brigitte Schlömp/Landratsamt Schwäbisch Hall**

(Sprawa C-467/16)

(2016/C 428/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Brigitte Schlömp

Strona pozwana: Landratsamt Schwäbisch Hall

Pytania prejudycjalne

Czy pojęcie „sądu” w ramach stosowania art. 27 i 30 konwencji z Lugano⁽¹⁾ z dnia 30 października 2007 r. o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych obejmuje również organ pojednawczy w rozumieniu prawa szwajcarskiego?

- ⁽¹⁾ Decyzja Rady 2009/430/WE z dnia 27 listopada 2008 r. dotycząca zawarcia Konwencji o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2009, L 147, s. 1).
-